

μὴ καὶ μὴν ἀντεμπίροντας ὁ Νίκλος νὰ κάνῃ ποντουαλμέντε τὴν αὐτὴν ράτα, ἀλλέως καὶ ὅποτε πάει διφεττίβος, ἐτότες νὰ ἡμπορῇ ὁ Βοῦτος νὰν τότε ἀμαχεύῃ καὶ στενεύῃ μὲ κάθε μόδο διὰ οὕλῃ τὴν ὁλότῃ. Ἔτσι ὑπόσκειται ὁ Νίκλος διὰ τὴν ποντουαλιτὰ τῆς παρούσης εἰς μαρτυρίας.

† Ἐγὼ λέος Βουτζανέσης ¹⁾ μαρτυρῶ.

† Νικολέτος Σκλήβας ²⁾ μαρτυρῶ.

112.

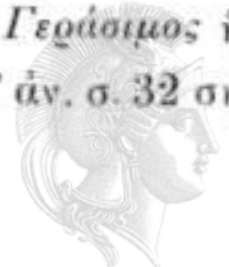
Ἀποκοπή τῆς 16 Ἰανουαρίου 1733. Νοτάριος Ἰω. Δενόρες (Βιβλ. 30 σ. 37).

† 1733 Γεναρίου 16. Τὴν σήμερον ἐνεφανίστη παρὼν σωματικῶς ὁ πανευλαβέστατος κ(ὺ)ρ πρῶην πρωτοπαπᾶς Ἰωάννης Τζαγκαρόπουλλος ³⁾, ὁ ὁποῖος δίδει εἰς ἀποκοπὴν πρὸς τὸν παρόντα σ(ινιὸ)ρ Πιέρρον Νίκλον τοῦ π(ο)τ(ἐ) Ἀναστασίου ἓνα κομμάτι ἀμπέλι ὅπου ἔχει εἰς τόπον λεγόμενον εἰς τὸν Ἅγιον Θεόδωρον, ὡς καλὰ τῆς ἐκκλησίας τοῦ αὐτοῦ εὐλαβεστάτου Τζαγκαροπούλλου, ὀνομαζομένη ἡ Κυρία ἡ Ὁδηγήτρια, μέσα εἰσὲ δαῦτο καὶ ἐλιές ποδάρια δύο κορωναίϊκες καὶ μία ἀπιδία ἄγρια ἀξιναρίων δώδεκα, Νο 12, ὅσο εἶναι καὶ εὐρίσκεται, εἶναι ἐκεῖνο τὸ ἀμπέλι ὅπου ἐπῆρε εἰσὲ σεμπρίαν ὁ ἄνωθεν π(ο)τ(ἐ) Ἀναστάσις, ὁ πατέρας του, ζῶντας του καὶ διὰ ἀποκοπὴν ἐμείνανε δακκόρδο νὰ δίδῃ ὁ ἄνωθεν Νίκλος πρὸς τὸν αὐτὸν αἰδεσιμώτατον Τζαγκαρόπουλλον τὸν κάθε χρόνον κρασί σταμνιὰ εἴκοσι πέντε, Νο 25, καὶ κλήματα δεμάτια 200 κάθε τὸν μῆνα τὸν τρυγητὴν, ἀρχινῶντας ἀπὸ τὸν ἐρχόμενον καὶ ἀντάμα δύο τρυγοκάλαθα σταφύλια ἀπὸ τὸ ἴδιο ἀμπέλι, ἔχοντας χρέος νὰ κράζῃ τὸν νοικοκύρι εἰς τὸν καιρὸν τοῦ τρύγου καὶ πάτημα διὰ νὰ λαβαίνῃ τὴν ἀνήκουσαν πλερωμὴν του, τὰ μισὰ ἀγώγια ὁ κοπιαστής καὶ τὸ λάδι ὅπου ἔχουν κάμει οἱ ἐλιές τὸν κάθε χρόνον νὰ δίδῃ τὸ μισὸ τοῦ νοικοκύρι εἰς τὴν συνείδησίν του καὶ μὲ χρέος

¹⁾ Οἶκογ. ἐγγραφεῖσα ἐν τῇ χρυσοβίβλῳ τῷ 1583. Ἐξ αὐτῆς τινὲς ὑπηρέτησαν καὶ ὡς συμβολαιογράφοι.

²⁾ Οἶκογ. γνωστὴ ἀπὸ τοῦ 1511. Τὸ ὄνομα ἀναφέρεται καὶ εἰς τὸ «Ὀνειρο» τοῦ Σολωμοῦ. Βλ. Κ. ΚΑΙΡΟΦΥΛΛΑ, Ἡ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τοῦ Σολωμοῦ. Ἀθῆναι σ. 416, 419. Χωρίον τοῦ Σκλήβα εὐρίσκεται παρὰ τὴν Ἀνδρίτσαιναν Ὀλυμπίας, βλ. ΧΙΛ. 517, σ. 177.

³⁾ Οὗτος εἰδήμων τῆς Ἑλληνικῆς, Λατινικῆς καὶ Ἰταλικῆς γλώσσης προχειρισθεὶς ἱερεὺς ἐξελέγη δις πρωτοπαπᾶς Ζακύνθου, ἀπὸ τοῦ 1720 - 1725 καὶ ἀπὸ 1734 - 1745. Βλ. Ν. ΚΑΤΡΑΜΗ, ἐνθ' ἄν. σ. 356 - 358. Ἀθανάσιος ἀκμάσας περὶ τὸ 1690 ἐσπούδασεν ἐν Ἰταλίᾳ καὶ ἐχειροτονήθη ἱερομόναχος· ὑπῆρξεν ἐπιστήθιος φίλος τοῦ Ἀθανασίου Βαρούχα καὶ ἐπεμελήθη τῶν παρὰ Νικολάφ Γλυκεῖ καὶ Μιχαήλ τῷ Βαρβωνίῳ τυπωθέντων συγγραμμάτων τοῦ Βαρούχα. Βλ. Ν. ΚΑΤΡΑΜΗ, ἐνθ' ἄν. σ. 350 - 351. Ἡ οἶκογ. μνημονεύεται τῷ 1510 εἰς Ζάκ. ὡς προερχομένη ἐκ Πελονήσου, ἐτέρα δὲ ἐκ Καλαμῶν τῷ 1584. Βλ. Α.Χ. ΖΩΗ, Λεξικὸν ἐν λ. καὶ ἄλλῃ ἐκ Κρήτης τῷ 1587. Ἐν Κρήτῃ μαρτυρεῖται ἐξ ἐγγράφου τοῦ 1572 Γεράσιμος ἡγούμενος τῆς μονῆς τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου τοῦ Βροντησίου. Βλ. Κ. ΜΕΡΤΖΙΟΥ, ἐνθ' ἄν. σ. 32 σημ. 1.

νὰ κεντρώνη τὴν ἀπιδίαν δίδοντας τὸ μισὸ φροῦτο τοῦ νοικοκύρι. Καὶ ἡ παρὼν ἀποκοπὴ νὰ γροικᾶται ἕως ζωῆς τοῦ ἐνοῦ καὶ τοῦ ἄλλου μέρους, μὲ ὁμπλιγο τοῦ αὐτοῦ Νίκλου νὰ δουλεύη τὸ ἄνωθεν ἀμπέλι κατὰ τὴν τάξιν τῶν καλῶν γεωργῶν, κλαδεύη, σκάφτη, σκαλίζη, σύμμαννα, καταβολάδες βάνη, γράνες ξύη καὶ σηκοτραφίζη ὁλοτρόγυρα ὑπόσχοντας τὰ καλὰ του ὁ ἄνωθεν Νίκλος καὶ σωματικῶς διὰ τὴν κορρισπονσιὸν τῆς ἀποκοπῆς ὡς ἄνωθεν, τὴν ὁποίαν μὴ δίδοντας ποντουαλμέντε νὰ τὴν πλερώνη εἰς τὰ καλύτερα πρέτζια, εἰς ὑπόσχεσις καὶ τὰ ἐξῆς καὶ διὰ κάθε δάννον καὶ πεγιοραμέντα καὶ βεβαιώνουν.

† Ἰω. Τζαγκαρόπουλος πρώην Πρωτοπαπᾶς βεβαιώνω.

† Πιέρος νίκλος βεβαιώνω.

113.

Ἑταιρεία τῆς 13 Μαΐου 1733. Νοτάριος Θ. Ζωναρᾶς (Β:βλ. 12. σ. 61).

† Ἐν Χριστοῦ ὀνόματι, ἀμήν. 1733 Μαΐου 13. Τὴν σήμερον ὁ παρὼν σ(ινιὸ)ρ Δημήτρις Νίκλος, ὁ ὁποῖος ἔδωσε τοῦ παρόντος μ(ισσέ)ρ Παναγιώτη Βρυώνη¹⁾ τοῦ π(ο)τ(έ) Γιώργου ἀπὸ χωρίο Ἁγίου Δημητρίου ἓνα δαμάλι τρίχας μελισσόν, δίχρονο, διὰ νὰν τὸ ἔχη, θρέφῃ καὶ φυλάῃ καὶ ἂν κάμῃ ζημία κανενοῦ, νὰ τήνε ἀποκρίνεται τοῦ νοικοκύρι ὁ αὐτὸς Βρυώνης, ὁμοίως ὅ,τι πάθῃ ἀπὸ ἀνθρώπους νὰ εἶναι ὑποσκόμενος ὁ Βρυώνης νὰ ἀποκρίνεται καὶ πλερώνη τοῦ σ(ινιὸ)ρ Νίκλου, ὅξω ἀπὸ φυσικὸν ψόφον, ἐτότες νὰ εἶναι ἡ ζημία ἀνάμεσό τους καὶ νὰν τὸ μάθῃ εἰς τὸ ζυγὸν καὶ μαθαίνοντάς το, ἐτότες νὰ ἀγροικᾶται τὸ μισὸ διὰ τὸν σ(ινιὸ)ρ Νίκλο καὶ τὸ ἄλλο μισὸ διὰ τὸν αὐτὸν Βρυώνη. Καὶ ὄντας θέλουνε νὰν τὸ ξεκάμουν, νὰ ἔχη προτίμησι ὁ νοικοκύρις ἓνα ρεάλι ἀπὸ τὸν κοπιαστὴ περισσότερον. Καὶ εἰς τὸ παρὸν ὁ ρηθέντας Νίκλος δίνει δανεικὰ τοῦ ἄνωθεν Βρυώνη ριάλια, δύο, τὰ ὁποῖα τοῦ ὑποτεκάρει τὸ μισὸ ἀπὸ τὸ ἄνωθεν δαμάλι, τὸ μερτικό του, καὶ ὁμπλιγάζεται ὁ αὐτὸς Βρυώνης νὰν τοῦ τὰ ἐπιστρέψῃ τὰ ριάλια δύο ὅλο τὸ μῆνα, τὸν Αὐγούστο, πρῶτον ἐρχόμενον καὶ μὴ δίνοντάς τα εἰς τὴν ἄνωθεν διορία ἐτότες νὰ εἶναι ὅλο τὸ ἄνωθεν δαμάλι τοῦ σ(ινιὸ)ρ Νίκλου, δίνοντάς του μαθημένο ὡς ἄνωθεν διὰ νὰν τὸ κἀνῃ καὶ δεσποντέρῃ ὡς θέλει καὶ βούλεται²⁾. Ἐτῆς συμφωνησμένα τὰ μέρη καὶ ὑπόσκονται ἀναμεταξύ τους διὰ τὴν ποντουαλιτὰ τῆς παρούσης ὑπὸ μαρτυρίας τῶν κάτωθεν.

† Τζόρτζης μαρτελάος μαρτυρῶ ἀπὸ τὴν ἀποστήλα τοῦ μηνός.

† βιτζέντζος Χιόνης μαρτυρῶ μὲ τὴν ἀποστήλα τοῦ μηνός.

¹⁾ Οἶκογ. Β. μαρτυρεῖται εἰς Ζάκυνθον ἀπὸ τῆς 16 ἑκατοντ. εἰς τὸ χωρίον Ἁγίος Δημήτριος, ἔνθα καὶ τοπων. *Βρυωναῖκα*, τά. Σήμερον ἡ οἶκογ. ἀπαντᾷ ἐν Κεφαλληνίᾳ.

²⁾ Παρομοία συμφωνία γίνεται καὶ σήμερον ἐν Μέσα Μάνη.

